

SPIS ZAWARTOŚCI OPRACOWANIA

1. OPIS TECHNICZNY

Część architektoniczno-budowlana - str. 1-12

2. Informacja BiOZ - str. 13

3. Plan sytuacyjny - str. 15

4. Rysunki architektoniczne – kolorystyka:

Elewacja północna	- nr rys. A 01
Elewacja południowa	- nr rys. A 02
Elewacja wschodnia	- nr rys. A 03
Elewacja zachodnia	- nr rys. A 04

5. Rysunki architektoniczne – zakres robót:

Elewacja północna	- nr rys. P01
Elewacja południowa	- nr rys. P02
Elewacja wschodnia	- nr rys. P03
Elewacja zachodnia	- nr rys. P04
Detal nawierzchni tarasu	- nr rys. D1

6. Dokumentacja konserwatorska

7 . Załączniki

5.1.	OŚWIADCZENIA PROJEKTANTÓW
5.2.	UPRAWNIENIA PROJEKTANTÓW I ZAŚWIADCZENIA Z IZB

1. Informacje ogólne – dane ewidencyjne

1.1. Inwestycja:

Remont (restauracja i odnowienie) elewacji zewnętrznych budynku głównego „Pałac” Domu Pomocy Społecznej dla Dorosłych „Prząśnik” w Brenniku.

1.2. Lokalizacja obiektu:

- adres: Brennik 24, 59-243 Ruja
- adres geodezyjny: działka nr 7/2, obręb ewidencyjny nr 0001 Brennik w jednostce ewidencyjnej 020908-2, Ruja.

1.3. Inwestor:

- Dom Pomocy Społecznej dla Dorosłych „Prząśnik” w Brenniku, Brennik 24, 59-243 Ruja.

1.4. Jednostka projektowa:

GTA EWELINA GAWLIK ARCHITEKT
ul. Folwarczna 9, 58-230 Niemcza
mail: ewelina.make@gmail.com
tel. 662-025-639

2. Podstawa opracowania

- Umowa nr 23/2014 z dnia 20.05 wraz z załącznikiem pn. opis przedmiotu zamówienia;
 - Zalecenia konserwatorskie dla remontu i odnowienia elewacji budynku pałacu w Brenniku – pismo Wojewódzkiego Urzędu Ochrony Zabytków z dnia 24.06.2014.
 - Wizja lokalna, oględziny, inwentaryzacja.
 - Materiały udostępnione przez Inwestora.
 - Konsultacje z przedstawicielami Wojewódzkiego Urzędu Ochrony Zabytków – ustalenia ze spotkania dnia 17.07.2014
 - Dokumentacja archiwalna udostępniona przez archiwum zakładowe Legnickiej Delegatury WUOZ:
 - Karta katalogowa zabytku nr 684/L.
 - Dokumentacja archiwalna pn. „Projekt kolorystyki elewacji budynku głównego”.
- Autor : art. plastyk mgr J. Spuła.
- Dokumentacja archiwalna pn. „Opracowanie remontu i zabezpieczeń konserwatorskich – wewnętrzna klatka schodowa, posadzka hallu, posadzka głównego wejścia i schody zewnętrzne wraz z tarasem”.
- Autor : Andrzej Szymonek.
- Uwagi i wytyczne Inwestora
 - Opinia o stanie technicznym budynku wykonana przy współpracy z Panem mgr inż. Maciejem Noconiem.
 - Dokumentacja konserwatorska

3. Sytuacja i lokalizacja

Pałac położony w południowo-wschodniej części parku krajobrazowego, w północnej części historycznego założenia folwarcznego. Do północnej elewacji współcześnie dobudowano wieżę ewakuacyjną z dźwigiem.

4. Cel i zakres opracowania

Przedmiot opracowania niniejszego projektu obejmuje:

- wykonanie izolacji pionowych ścian fundamentowych w obrębie tarasu zewnętrznego.
- remont tarasu zewnętrznego z wymianą nawierzchni;
- remont kominów;

- remont elewacji zewnętrznych, projekt kolorystyki;
 - restauracja elementów sztukatorskich, elementów wykonanych z kamienia i piaskowca tj. balustrady, schody zewnętrzne;
 - remont elementów ślusarsko-kowalskich tj. kraty, balustrady
 - wymiana obróbek blacharskich na parapetach i gzymsach
 - prace uzupełniające i wykończeniowe.
- * Zakresem niniejszej dokumentacji nie jest objęta współczesna dobudowa pionu ewakuacyjnego zlokalizowana w części północnej obiektu .

5. Opis stanu istniejącego

a. Forma architektoniczna

Przedmiotowy budynek będący siedzibą Domu Pomocy Społecznej dla Dorosłych to obiekt cztero- kondygnacyjny z poddaszem i piwnicą. Bryła budynku jest rozczłonkowana, posiada liczne wykusze, tarasy, wieże. Od strony elewacji zachodniej zlokalizowane jest wejście do budynku. Zdobí je barokowy portal i kartusz herbowy. W dalszej części elewacji zlokalizowano taras zewnętrzny dostępny z poziomu terenu przed obiektem.

Od strony południowej i zachodniej zlokalizowane są absydy z gzymsami wspartymi na konsolach, ozdobionych perełkami z galerią arkadową zwieńczoną dachem stożkowym.

Do północnej części obiektu dobudowano współcześnie pion ewakuacyjny z dźwigiem.

Stolarka zewnętrzna okienna wykonana jest w formie okien dwuskrzydłowych, ze ślemieniem, słupkiem i szprosami.

Dachy zróżnicowane, wielospadowe.

Fotografia nr 1 – elewacja zachodnia.

Fotografia nr 2 - elewacja wschodnia.

Fotografia nr 3 - elewacja południowa.

Fotografia nr 4 - elewacja północna.

b. Elementy konstrukcji budynku

- Budynek murowany z cegły, tynkowany
- Konstrukcja więźby krokwiowo-płatwiowa stężona wzdłuż osi podłużnej ramami stolcowo-płatwiowymi. W węzłach konstrukcja stężona mieczami.

c. Ocena stanu technicznego:

Budynek w stanie ogólnym dobrym.

Elewacje, w większości zostały wykończone szlichtą cementową ułożoną na lekkich tynkach wapiennych, co powoduje brak prawidłowego przewietrzania murów a w konsekwencji wysadzanie całych połączeń wypraw. Odspojenie zdeintegrowanych tynków wpływa na zarywanie jego fragmentów. Przez powstałe szczeliny dostaje się woda opadowa co skutkuje dalszym uszkodzeniem warstw wypraw. Uszczelnienie powierzchni szlichtą cementową powoduje także migrację soli zawartych w wodzie kapilarnej do wnętrza muru i budynku. Na podstawie badań konserwatorskich, stwierdzono, że oryginalne tynki nie są zachowane praktycznie w ogóle. Elewacja, pomalowana jest farbą pochodzenia organicznego, występują miejscowe łuszczenia. Elewacja jest lekko zanieczyszczona.

W pomieszczeniach piwnicznych ściany są zawilgocone, poziom zawilgoceń waha się w granicach od 7,5% do 14,6%. W miejscach, w których ściany pokryte są paroszczelnymi powłokami widoczne są spęcherzenia tynków oraz uszkodzenia tynków przez krystalizujące sole.

Poziom wody gruntowej jest wysoki. Poziom wody w studni znajdującej się obok budynku jest niższy o kilkanaście centymetrów od poziomu posadzki piwnicznej.

Ściany jak również sklepienia pod tarasem są zawilgocone, zasolone oraz porażone biologicznie przez glony oraz grzyby pleśniowe. Zawilgocone i zasolone cokoły budynku. Widoczne są liczne uszkodzenia tynków.

Elewacja budynku została otynkowana tynkiem wapienno-cementowym. Na warstwie tynku podkładowego wykonana jest warstwa tynku fakturującego. Można zauważyć dwie struktury tynku fakturującego tynki tzn. tynki czesane w układzie pionowym oraz tynki typu kornik. W kilku miejscach zauważono punktowe odspojenia tynków od podłoża oraz punktowe uszkodzenia gzymsów i wzdłużne opasek okiennych.

d. Wnioski i zalecenia

Na etapie budowy, po ustawieniu rusztowań, należy ocenić stan techniczny elewacji na wszystkich ich fragmentach. W przypadku stwierdzenia miejsc, w których tynki uległy odspojeniu od podłoża należy je skuć miejscowo lub jeśli odspojenia występują na większym fragmencie – należy rozważyć skucie starych tynków z powierzchni całej elewacji, na której stwierdzono odspajanie. Należy wykonać nowe tynki szlachetne w technologii tynku czesanego oraz tynku kornik, o fakturach odzwierciedlających istniejące faktury tynków.

Należy całkowicie skuć stare, zasolone i zawilgocone tynki wapienno-cementowe z powierzchni cokołu i wykonać nowe tynki renowacyjne w technologii tynku czesanego.

Elewacje malować farbami żelazo-krzemianowymi, które zapewnią prawidłowe scalenie kolorystyczne niezależnie czy będą stosowane na starych czy na nowych tynkach.

Ogół czynników destrukcyjnych oraz stopień degradacji wypraw tynkarskich wskazują na konieczność podjęcia prac konserwatorskich i konserwatorsko – budowlanych, które trwale wyeliminują procesy niszczące i przywrócą walory techniczne i estetyczne elewacji.

Prace remontowe powinny być prowadzone przez wyspecjalizowanych konserwatorów. Na etapie budowy należy szczegółowo udokumentować istniejącą gradację tynku tak aby móc ją ponownie odtworzyć na nowych wyprawach.

6. **Dane techniczno – ekonomiczne**

Stan istniejący:

Elewacja południowa:	szer. 34,3 m	wys. 24,6 m
Elewacja zachodnia :	szer. 31,7 m	wys. 24,4 m
Elewacja północna:	szer. 34,3 m	wys. 21,6 m
Elewacja wschodnia:	szer. 31,1 m	wys. 24,2 m

Inwestycja nie wpłynie na zmianę powyższych parametrów.

7. **Zagadnienia ochrony pożarowej budynku**

Przyjęte rozwiązania spełniają wymagania przepisów ochrony ppoż. Planowana inwestycja nie będzie miała wpływu na pogorszenie warunków pożarowych budynku.

8. **Zagadnienia ochrony termicznej budynku**

Nie przewiduje się zmiany warunków termicznych budynku.

9. **Kolorystyka**

Kolorystykę budynku zgodnie z podaną paletą kolorów i rysunkową częścią projektu wykonać za pomocą dyfuzyjnych powłok malarskich np. farbą żelazo-krzemianową, zgodnie z zaleceniami producenta. Ościeża malować należy na kolor przylegającej ściany.

Projektuje się kolorystykę w tonacji piaskowcowej:

KEIM EXCLUSIV 9251

KEIM HISTORISCH 50019

lub

KEIM NATURSTEIN S 109

KEIM NATURSTEIN S 119

Podano kolory ze wzorników firmy KEIM.

Ostateczną kolorystykę należy dobrać na etapie budowy – przy konsultacji z Urzędem Konserwatora. Na elewacji należy wykonać próbę 1m x 1m, którą następnie należy przedstawić do akceptacji.

10. Opis rozwiązań technicznych

10.1. Roboty rozbiórkowe

Przewiduje się demontaż:

- obróbek blacharskich;
- warstw tarasu przy wejściu do budynku;
- usunięcie odspojonych i zawilgoconych tynków na elewacjach;
- usunięcie całości tynków na cokole.

10.2. Izolacja ścian fundamentowych, remont cokołów

Zgodnie z wytycznymi Inwestora , projektuje się wykonanie izolacji pionowej ścian fundamentowych jedynie w obrębie tarasu zewnętrznego (w obrysie pomieszczenia pod tarasem).

Projektuje się izolację pionową ścian fundamentowych w następującym zakresie:

- Odkopanie ścian piwnicznych, staranne oczyszczenie powierzchni ścian, ewentualne wyrównanie ubytków w ścianach, spoinowanie muru.
- Wykonanie pionowej, zewnętrznej izolacji przeciwwodnej ścian piwnicznych w następujący sposób:
 - gruntowanie podłoża wodnym roztworem powłoki uszczelniającej (np. BAT Qiuck-mix , rozcieńczonej wodą w proporcji 1:10)
 - powłoka wodoszczelna z bitumicznej powłoki uszczelniającej (np. BD 2K Qiuck-mix , zużycie ok. 5,5kg/m²)
 - ocieplenie ścian piwnicznych poprzez przyklejenie do powłoki izolacyjnej płyt ze styropianu ekstrudowanego. Płyty kleić za pomocą elastycznej uszczelniającej powłoki bitumicznej wzmocnionej włóknem rozproszonym (np. BD 2K Qiuck-mix)
- Z powierzchni ścian piwnicznych od wewnątrz skuć zagrzybione, zawilgocone, zasolone tynki.
- Wykonać prace odgrzybieniuowe za pomocą preparatu do zabezpieczania przed rozwojem grzybów i alg (np. przy użyciu preparatu APE-SL, zużycie ok. 150 ml/m²)
- Otynkować zawilgocone i zasolone ściany tynkiem renowacyjnym odpornym na działanie szkodliwych soli z zastosowaniem pełnego systemu tynków renowacyjnych (np.quick-mix w następujący sposób:
 - Warstwa szepna - obrzutka z zaprawy np. SAN-V Obrzutka renowacyjna, zużycie ok. 4,0 kg /m²;
 - tynk renowacyjny podkładowy (magazynujący) o grubości minimum 1,0 cm z np. SAN-A Tynk podkładowy, zużycie ok. 10 kg/m²/1,0 cm grubości.
 - tynk renowacyjny nawierzchniowy o grubości minimum 1,0 cm np. SAN-1 Tynk renowacyjny, zużycie ok. 13 kg/m²/1,0 cm grubości)Odtworzyć boniowanie.
- Malowanie tynków renowacyjnych za pomocą dyfuzyjnych powłok malarskich np.: Farby zolowo-krzemianowe .

10.3. Roboty elewacyjne

Ogół czynników destrukcyjnych oraz stopień degradacji wypraw tynkarskich wskazują na konieczność podjęcia prac konserwatorskich i konserwatorsko – budowlanych, które trwale wyeliminują procesy niszczące i przywrócą walory techniczne i estetyczne elewacji.

W związku z powyższym przewiduje się niemalże całkowite skucie tynków na elewacji zachodniej i zachodnio-południowej. Na etapie budowy, po ustawieniu rusztowań należy dokładnie ocenić stan techniczny tynków na wszystkich fragmentach elewacji i przy porozumieniu z WUOZ podjąć ostateczną decyzję co do zakresu skucia. Fragmenty elewacji o tynkach w stanie dobrym - należy zachować (nie skuwać).

10.3.1. Wytyczne związane z przygotowaniem powierzchni ścian

Przed przystąpieniem do prac, należy wykonać dokumentację konserwatorską stanu zachowania – opisową i fotograficzną.

Przygotowanie powierzchni ścian należy wykonać w następującym zakresie:

- Dezynfekcja powierzchni tynków w miejscach zakażenia mikrobiologicznego preparatem biobójczym
- Umycie elewacji za pomocą myjek niskociśnieniowych w celu zmycia nawarstwień oraz usunięcia martwych mikroorganizmów oraz łusek farby
- Mechaniczne usunięcie/wykucie zdegradowanych partii wypraw tynkarskich ścian, fragmentów odspojonych, rozwarstwionych i spękanych
- Przygotowanie podłoża, po okresie stabilizacji wilgotnościowej, wzmocnienie preparatem, na bazie szkła wodnego, a w przypadku głębszych ubytków lica muru wymiana zdegradowanych cegieł, przemurowanie z użyciem zaprawy hydraulicznej na bazie cementu trasowego.
- Uzupełnienie drobnych rys i spękań starych wypraw tynkarskich specjalną zaprawą do uzupełniania szczelin i rys włosowatych
- Naprawa głębokich ubytków starych wypraw tynkarskich wapienno-cementową renowacyjną zaprawą szpachlową dobrej jakości z dodatkowym wzmocnieniem uzupełnień siatką pancerną z włókna węglowego.

10.3.2. Wykonanie wyprawy tynkarskiej

- Wykonanie obrzutki z zaprawy np. SAN-V, zużycie ok. 6 kg/m²
- Wykonanie nowego tynku szlachetnego w technologii tynku czesanego np. Quick-mix:
 - narzucenie pierwszej, wyrównawczej warstwy tynku z Tynku podkładowego wapienno-trasowego np. TKP o uziarnieniu 0-4 mm, zużycie ok. 15 kg/m²/10 mm grubości
 - narzucenie drugiej, nawierzchniowej warstwy z Tynku podkładowego wapienno-trasowego np. TKP o uziarnieniu 0-2 mm, zużycie ok. 15 kg/m²/10 mm grubości
 - po ok. 14 dniach ułożenie warstwy fakturującej z zaprawy szpachlowej np. SHG o uziarnieniu od 0-0,6 mm. Zużycie ok. 1,1 kg/m²/1 mm. Powierzchni szpachli nadać fakturę tynku czesanego o układzie pionowym. Kształt pacy dopasować do istniejących tynków czesanych.
- Wykonanie nowego tynku szlachetnego w technologii tynku kornik:
 - narzucenie pierwszej, wyrównawczej warstwy tynku z tynku podkładowego wapienno-trasowego np. TKP o uziarnieniu 0-4 mm, zużycie ok. 15 kg/m²/10 mm grubości
 - narzucenie drugiej, nawierzchniowej warstwy z Tynku podkładowego wapienno-trasowego np. TKP o uziarnieniu 0-2 mm, zużycie ok. 15 kg/m²/10 mm grubości
 - po ok. 14 dniach ułożenie warstwy fakturującej z zaprawy szpachlowej np. SHG o uziarnieniu od 0-0,6 mm. Do szpachli dodać ok. 5 % wagowo kruszywa o uziarnieniu 5 mm.

Zużycie szpachli ok. 1,1 kg/m²/1 mm. Powierzchni szpachli nadać fakturę tynku kornik poprzez zacieranie pacą plastikową.

Fakturę tynków wykonać odtworzeniowo w oparciu o tynk istniejący. Powierzchnie ryflowane wykonać w mokrym tynku przeciągając odpowiednie narzędzie/grzebień z blachy.

Fakturę kornika wykonać w takim samym tynku imitując przeciągnięcia ziarna za pomocą narożnika pacy. W celu lepszego dostosowania do istniejącego tynku można dodać do zaprawy kruszywa w formie kamyczków o frakcji ziarna około 1-3 mm.

Należy wykonać próby uzupełnień powierzchni około 1m² i przedstawić je do akceptacji Inwestora oraz WUOZ w Legnicy.

- Zabezpieczenie wypraw tynkarskich w miejscach szczególnie narażonych na opady atmosferyczne np. na i nad gzymsami, hydrofobizacja preparatem „pod farbę”.

- Wykonanie powłok malarskich powierzchni wypraw tynkarskich ścian zewnętrznych farbą żółto-krzemianową bez bieli tytanowej o bardzo wysokiej paroprzepuszczalności Sd=0,01, malowanie zgodnie z projektowaną kolorystyką.*

*Próby ustalenia pierwotnej kolorystyki poprzez wykonanie odkrywek sondażowych nie powiodło się ze względu na całościową rekonstrukcję wypraw tynkarskich. Oryginalną kolorystykę posiadają obecnie jedynie elementy ze sztucznego kamienia barwionego w masie.

Ostateczny dobór odpowiedniej kolorystyki należy poprzedzić wykonaniem próbnych wymalowań na elewacji budynku do akceptacji przez WUOZ w Legnicy oraz Inwestora. Wymiary prób należy ustalić z WUOZ na etapie budowy.

10.3.3. Detale architektoniczne

Przed przystąpieniem do prac związanych z detalem należy wykonać dokumentację stanu zachowania – opisową i fotograficzną.

Istniejące elementy należy oczyścić z nawarstwień pochodzenia chemicznego i biologicznego metodami chemicznymi wspomagany mechanicznie. Spękania należy skleić metodą iniekcji. Następnie należy wykonać dezynfekcję biobójczą.

Naprawę ubytków w detalach architektonicznych wykonać w technologii tynków ciągnionych zaprawą cementowo-wapienną lub wapienną (gzymsy, opaski okienne) np. Quick-mix:

- obrzutka z zaprawy np. SAN-V, zużycie ok. 6 kg/m²
- odtworzenie rdzenia profili gruboziarnistą zaprawą sztukatorską np. Stukoplan SGS o uziarnieniu 0-2 mm
- szpachlowanie profili drobnoziarnistą zaprawą sztukatorską np. Stukoplan STW o uziarnieniu 0-0,4 mm

Ubytki elementów rzeźbiarskich należy uzupełnić z zapraw na spoiwie cementowym po opracowaniu odpowiedniej formy.

Po uzyskaniu powietrznosuchości zapraw, należy wykonać impregnację hydrofobizującą z zastosowaniem małowisko-impregnatów krzemioorganicznych w roztworach rozpuszczalnikowych.

Po zakończeniu prac należy wykonać końcową dokumentację konserwatorską

Dla elementów z piaskowca należy wykonać zabiegi konserwatorskie zgodnie z opisem zawartym w dokumentacji konserwatorskiej :

- Dokumentacja stanu zachowania (fotograficzna i opisowa).
- W pierwszej kolejności należy usunąć mechanicznie kity przebarwione, spękanne i odspojone. Spoinę również należy usunąć w miejscach gdzie jest zasolona i osłabiona, a także spękana lub zastosowano zaprawę cementową do uzupełnień.
- W dalszej kolejności należy przystąpić do oczyszczania powierzchni kamienia przy użyciu metody CP, a następnie nawarstwienia należy spłukać wodą pod lekkim ciśnieniem. Wszystkie działania związane z czyszczeniem metodą CP powinny zostać poprzedzone

próbami w celu ustalenia ciśnienia, granulacji ścierniwa i ilości wody. Proponowane metody czyszczenia należy przetestować na powierzchniach próbnych w miejscach mało widocznych. Można również w razie konieczności, zastosować metody chemiczne w połączeniu z wodą i z ręcznym doczyszczaniem. Zaleca się zastosowanie materiałów firmowych, które ulegają biodegradacji.

- W połączeniu ze środkami chemicznymi należy stosować działania mechaniczne przy użyciu szczotek nylonowych lub wyłącznie mosiężnych z miękkiego drutu. Nie można stosować szczotek z drutu żelaznego.
- Wykonanie dezynfekcji biobójczej.
- W celu wzmocnienia struktury piaskowca zastosować należy preparaty oparte na siloksanach.
- W miejscach dużych ubytków należy wykonać uzupełnienia metodą taszlowania, tj. uzupełnić tym samym materiałem kamiennym. Dopasowane taszle należy osadzić w ubytkach przy pomocy żywicy epoksydowej lub innego kleju polimerowego, przeznaczonego do tego rodzaju prac. Konieczne mogą być dodatkowe wzmocnienia z prętów metalowych nierdzewnych. Niewielkie, płytkie ubytki należy uzupełnić kitem mineralnym barwionym w masie.
- Scalanie kolorystyczne uzupełnień można wykonać farbą laserunkową na bazie żelazo-krzemianowej.
- Spoinę należy uzupełnić zaprawą mineralną do tego przeznaczoną, barwioną w masie.
- Końcowa hydrofobizacja.

Dla elementów metalowych kutych tj. Balustrada stalowa należy wykonać zabiegi konserwatorskie zgodnie z opisem zawartym w dokumentacji konserwatorskiej :

Renowacja polegająca na oczyszczeniu ściernym z powłok malarskich i produktów korozji metalu (piaskowanie, szczotkowanie) oraz naniesieniu nowych powłok zabezpieczających metal – warstwa antykorozyjna oraz naniesienie nowych powłok malarskich. Należy wykonać konieczne naprawy kowalskie, w tym rekonstrukcje brakujących elementów, drobne uszkodzenia wypełnić kitem epoksydowym do metalu. Powierzchnię metalu należy pomalować w kolorze ciemno-grafitowym.

Pozostałe elementy kute tj. kraty w oknach należy oczyścić , zabezpieczyć antykorozyjnie , malować proszkowo i zamontować ponownie.

10.3.4. Cokół

Projektuje się remont tynków na cokole budynku w następującym zakresie:

- Skucie starych, zasolonych i zawilgoconych tynków wapienno-cementowych z powierzchni cokołu.
- Obrzutka z zaprawy renowacyjnej – warstwa szczipna np. SAN-V zużycie ok. 4kg/m²
- Wykonanie nowego tynku szlachetnego w technologii tynku czesanego wg odpowiedniego systemu tynków (np. Quick-mix :
 - narzucenie pierwszej, wyrównawczej warstwy tynku renowacyjnego – np. SAN-A Tynk renowacyjny podkładowy o uziarnieniu 0-4 mm, zużycie ok. 10 kg/m²/10 mm grubości
 - narzucenie drugiej, nawierzchniowej warstwy tynku renowacyjnego – np. SAN-1 Tynk renowacyjny podkładowy o uziarnieniu 0-1 mm, zużycie ok. 11 kg/m²/10 mm
 - po ok. 14 dniach ułożyć warstwę fakturującą z zaprawy szpachlowej np. SHG o uziarnieniu od 0-0,6 mm. Zużycie ok. 1,1 kg/m²/1 mm. Powierzchni szpachli nadać fakturę tynku czesanego o układzie pionowym. Kształt pacy dopasować do istniejących tynków czesanych).
- Malowanie cokołu za pomocą dyfuzyjnej np. farby żelazo-krzemianowej. zużycie ok. 2 x 0,3 l/m².

10.4. Remont tarasu

Projektuje się remont nawierzchni tarasu zewnętrznego przy wejściu do budynku od strony zachodniej w następującym zakresie:

- Rozebranie warstw nawierzchniowych tarasu aż do konstrukcji stropu odcinkowego
- Ułożenie warstwy spadowej z jastrychu cementowego np. ZE 04 .
- Montaż nowych profesjonalnych wpustów tarasowych. Wpustów z kołnierzami umożliwiającymi szczelne połączenie obudowy wpustu z powłoką izolacyjną. Wpusty powinny umożliwiać odbieranie wody na poziomie okładzin płytkowej oraz na poziomie powłoki izolacyjnej.
- Wykonanie powłoki izolacyjnej z papy termozgrzewalnej układanej w trzech warstwach.
- Ułożenie nowych płytek z piaskowca na warstwie zaprawy drenażowej:
- ułożenie warstwy zaprawy drenażowej np. TDM, minimalna grubość ok. 5 cm
- nałożenie na spodnią część płytek szlamu elastycznego np. TNH-flex, zużycie ok. 1,5 kg/m²
- ułożenie płytek na niezwiązanej warstwie zaprawy drenażowej
- spoinowanie płytek zaprawą np. TNF-s.

10.5. Remont kominów

Na etapie budowy, po ustawieniu rusztowań należy sprawdzić stan techniczny kominów. Należy uzupełnić ubytki wypraw oraz malować w kolorze elewacji. Należy wykonać nowe obróbki na szczytach kominów oraz w razie konieczności – przy z styku z połacią .

10.6. Roboty blacharskie

- Parapety zewnętrzne okien

Parapety zewnętrzne okien należy wykonać z blachy miedzianej patynowanej grubości 0,7 mm zakończonej wygięciem blachy na końcach. Zabrania się wykonywania elementów z profili PCV.

- Obróbki blacharskie

Należy wykonać nowe obróbki na następujących elementach budynku:

- attyki
- kominy
- Rynny i rury spustowe

Zdemontowane na czas robót rynny i rury spustowe należy oczyścić i zamontować ponownie.

Wykonanie prac w zakresie wymiany obróbek blacharskich powinny poprzedzać zabiegi dotyczące renowacji podłoża na którym mocowana jest blacharka. Wymiany nparapetów oraz obróbek należy dokonać jedynie w miejscach gdzie podczas robót zostaną zerwane bądź uszkodzone. Pozostałe parapety należy oczyścić.

11. Roboty dodatkowe

Należy przewidzieć ukrycie przewodów , tras okablowania znajdującego się obecnie na elewacji – prowadzić w bruzdach. Na etapie budowy należy ocenić stan techniczny przewodów i w razie potrzeby wymienić część okablowania na nowe.

12. Oddziaływanie na środowisko w trakcie realizacji inwestycji

Remont budynku należy przeprowadzić w sposób nie stwarzający zagrożenia dla środowiska.

Transport powstałych odpadów (elementów nie nadających się do ponownego wykorzystania) powinien być prowadzony wyłącznie w porze dnia. Odpady powstałe w trakcie prac remontowych stanowiąc będą zgodnie z katalogiem odpadów (Dz. U. Nr 112, poz. 1206) odpady z grupy 17 „Odpady z budowy, remontów i demontażu obiektów budowlanych”.

Wymagana jest dokładna segregacja odpadów powstałych podczas remontu. Odpady betonu i gruzu mogą być wykorzystane podczas budowy po pokruszeniu jako kruszywo lub deponowane na składowisku odpadów obojętnych.

Projektant : mgr inż. arch. Katarzyna Kubsik

Współpraca: mgr inż. arch. Ewelina Gawlik